

и не можеше да са мрждни нити кочіята, нити коньетѣ. Царь Ираклій като не знааше какво да прави, накара много войни да зематъ кочіятъ на ржцѣ, но пакъ неможиха никакъ да я помѣстятъ. Тога Тарасіа патріархъ начала да са моли Богъ, да му яви защо не са мржда кочіята съ кръста? и тосъ часъ са яви ангелъ Божій и му рече: кажи на царь Иракліа да помисли: съ таквази ли гордостъ мина Исусъ Христосъ презъ тѣзи порта, когато отиваше самоволно на распятіе? На ли мина смиренно и носаше на главѣтъ си тръновенъ вѣнецъ, и на плещитѣ си този дървенъ кръстъ. Тога патріарха рече на Иракліа: царю, самъ Богъ иска днесъ да смири вашѣтъ гордостъ. Помисли чи Христосъ не премина презъ тѣзи порта съ кочіа, и съ царскъ порфиръ, но пеша съ раздрани дрехи и тръновенъ вѣнецъ. Тога са уплаши царь Ираклій като видѣ ангела, и тосъ часъ слезна отъ коня си, свелече царскѣтъ си порфиръ, смъкна си коронѣтъ, изъ си обвѣшатъ, и като са облякоха съ патріарха въ просты (долни) дрѣхи, поклониха са на честныя кръстъ, съ молѣж и сълзы три пѣти и го цѣлбнаха. И като го зеха на ржцѣ дигнаха го легко и го занесоха въ града, гдѣто го тѣриха въ іерусалимскѣтъ церковъ, гдѣто си вѣше и напредъ. Тога са поклониха тѣ и сичкитѣ дрѣги хора, и стана радостъ и чюдеса по сичкіа градъ: защото вѣсни исцѣлеха, слѣпи прогледаха и дрѣги много чюдеса станахъ отъ силѣтъ на честныя кръстъ. Както и до сега прави и исцѣрва нашытѣ грѣхове: защото съ него са искѣпихме отъ адамовѣтъ клетвѣ, съ него Христосъ умори смъртътъ, ада разсипа, и извади Адама и Ева. Отъ този кръстъ адъ потрепера и испѣсна сичкитѣ дѣшы, които вѣше погълналъ. Този кръстъ помага намъ противъ нашытѣ вразы, той исцѣрва нашытѣ волести и слабости, той пази сичкитѣ христіани отъ діавола, отъ злытѣ чловѣцы и отъ сѣкое зло. Съ него са кръстиме кога їадеме, пїеме или спиме, и не можи никакво зло да са приближи до насъ. За тѣй трѣба хубаво да го почитаме, смиренно да му са кланаме и да го цѣлбваме съ чистотъ. Но който иска да го цѣлбва чисто, той трѣбѣ каресъ да не държи, хулни дѣмы да не хортѣва, да не осѣждава, нити да са ѹпива. Но да вѣде смиренъ и кроткъ, както вѣше Христосъ когато са прикова на него.

О сладчайшій спасителю Христе Боже нашъ! който си пролѣлъ твоятъ пречистъ кръвъ на този кръстъ, и си искѣпилъ насъ отъ